

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

In Festo Mariae Magdalena. Evangelivm Lvcae VII. Cap.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](#)

FESTIVALIA.

Atq; cadet tali que uos contempserit urbi,
Tam graue supplicium tunc gens ingrata subibit.

IN FESTO MARIAE MAGDALENÆ.

EVANGELIVM LVCAE VII. CAP.

ARGUMENTVM.

Vnguento Christum perfundit in æde Symonis
Fœmina peccatrix, saluaq; facta fide est.

O rabat Dominū quidā Phariseus, ut hospes
Illi ad mensæ coniuia latus adesset,
Membra recturus dapibus uiniq; liquore.
Paruit oranti tectumq; subiuit Iesus,
Illi mensa iussus confedit eburna.
Iamq; serebantur distincto ferula missu,
Cùm mulier, quæ forte moras tunc urbe trahebat,
Nomine peccatrix & re, cognouit Iesum
Accubuisse domo positum mensaq; Symonis.

R. Protinus

EVANGELIA

Protinus in uitreo portans unguenta Alabastro
Est ingressa domum, mensamq; accessit: Et iacebat
Ante pedes Domini stabat flens ubere largo,
Mox demissa solo lachrymis perfundere planus
Illiis atq; emis rursum detergere cœpit.
Oscula tum fixit pedibus, succosq; potentes
Desuper irrorans, suauem diffundit odorem,
Omnia qui complet lauti penetralia testi.
Hoc ubi confexit fieri Phariseus iniquo
Lumine, mox secum tacito sic pectore uoluit:
Si foret hic uerus noscens arcana Propheta,
Non illum, quæ sit mulier, qualisq; lateret,
Ipsius attingens impuris corpora membris:
Nam mala peccatrix iustum non tangere digna es.
Non tulit hec animi Christus meditata latentis,
Atq; ita prorumpens Phariseo talia dixit:
Audi pauca Symon, quæ nunc tibi dicimus Hospe.
Ille quid est, inquit: quod uis uenerande Magister?
Sermonem repetens porro sic cœpit Iesus:
Fœnore diues erat quidam mercator ab amplio,
Credita cui bimi debebant æra ministri:
Alter quingentos nummos debebat, et alter
Quinquaginta simul: cum reddere tempus adfessa
Vnde satis faceret Domino tum neuter habebat.

Cn

FESTIVALIA.

Creditor h̄ic sortem amborum miseratus acerbam,
Debita condonans clemens utriq; remisit,
Expense tabulis summam deleuit & omnem,
Credita ceu nunquam poscentibus era fuissent.
Nunc age dic, horum quis iure impensiū illum
Diliget & gratus maiorem reddet amoreme:
Respondens Christo Pharisaeus talia reddit:
Me nisi certa animi fallit sententia, Christe,
Ille magis Dominum pro munere seruus amabit,
Maxima clementi cui debita corde remisit,
Pluraq; quō debet, plus hoc in amore reponet.
Intulit h̄ic Dominus: Verum me iudice dicis.
Protinus à mensa mulierem uersus ad ipsam
Lumine deiecto stantem sit rettulit ultrā:
Hanc dilecte Symon mulierem conspicis Hospes,
Hec mihi maiorem, quam tu, persoluit honorem.
Namq; tuas post quam subij perductui in aedes,
Flumina non pedibus porrecta pelue dedisti:
Illa autem talos lachrymis mihi lauit, & ultrō
Officiosa comis plantas abstersit utrasq;.
Tu non amplexus, non oscula blanda tulisti:
Hec uero pedibus non desist ore fideli
Basia ferre meis, & brachia stringere circum:
Deniq; non olei blando mihi tempora succo

R 2 Mollia

EVANGELIA

Mollia timxisti, cùm toto uertice suprà
Fuderit hæc largo preciosos imbre liquores,
Vnde tuas iucundus odor se sparsit in ædes.
Propterea dico ueris tibi uocibus hospes,
Crimina multa quidem sunt huic dimissa puella,
Quandoquidem multo Dominum dilexit amore.
Pauca remittuntur sed cui peccata, uicissim
Dilexisse parum modico censetur amore.
Hæc ubi fatus erat, rursum conuersus ad illam
Rettulit: O mulier tibi sunt peccata remissa.
Talia dicentem, quæ cætera turba sedebat
Accumbens mensæ, secum miratur, & inquit:
Ille quis est, qui foeda etiam peccata remittit?
Atq; huic unde uiro talis concessa potest?
Non latuere animi uoluentes talia Christum,
Hæc igitur rursum mulieri uerba profatur:
Indubitate fides saluam te fœmina fecit,
Vade domum, lœtaq; animi iam pace fruari.
Talia cùm dixit, placide dimisit euntem.

IN DIE S. IACOBI APOSTOLI MAIORIS
EVANGELIVM MATT. CAP. XX.

ARGUMENTVM.

Pro natis rogitat Zebedæi sedula mater,
Sed nimis audacem iusta repulsa manet.

CVN

